

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201055
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5718201055.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés advokát so sídlom P. XX, XXX XX W. proti žalovanej: Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX P., v konaní o zaplatenie 751,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 21Csp/46/2018-132 zo dňa 19. septembra 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 179,52 eur a úrok z omeškania 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku nárok žalobcu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 52,20 %.

Žalobou, ktorá bola doručená 20.03.2018, právny predchodca žalobcu žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť dlh, ktorý jej vznikol zo zmluvy o pôžičke a to v celkovej sume 751,41 eur. Na základe zmluvy o pôžičke bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 900 eur. Žalovaná sa zaviazala pôžičku vrátiť v celkovej výške 1 887,36 eur a to 48 mesačnými splátkami dohodnutými vo výške 39,32 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na október 2017. Prvostupňový súd rozsudkom č. k. 21Csp/46/2018-90 zo dňa 11.10.2018 žalobe z časti vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 734,61 eur spolu s úrokom z omeškania. Žalobu v časti o zaplatenie 16,80 eur zamietol. Uznesením č. k. 5Co/331/2018-105 zo dňa 21.05.2019 odvolací súd prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd konštatoval, že sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu, t. j. končnú splatnosť úveru. Zmluva stanovovala termín konečnej splatnosti: 10/2017. Spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, to znamená, že konečná splatnosť úveru má byť vymedzená konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Takýto údaj však uzavretá zmluva neobsahuje. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že zmluva neobsahuje ďalšiu zákonom predpísanú náležitosť, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch). Odvolací súd ďalej konštatoval, že zmluva neobsahuje ani predpoklady (údaje) použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch), čo spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z. z.). Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zmluva neobsahuje tri zákonom predpísané náležitosti, v dôsledku ktorých sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú a dohodnutá úroková sadzba vo výške 52 % je neprimeraná, je v rozpore s dobrými mravmi, ba priam úžernícka, nakoľko viac ako 4-násobne prevyšuje úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch od 1 do

5 rokov v čase, keď bola táto zmluva uzatvorená (11.10.2013.) Z týchto dôvodov sa zmluva o pôžičke č. 4600502831, ktorú sporné strany uzatvorili dňa 11.10.2013 považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú. To znamená, že žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru vo výške 900 eur tak, ako to vyplýva z účtovnej evidencie a ako to zhodne tvrdia sporové strany. Žalovaná na dlh z úveru zapila sumu 720,48 eur a vznikla jej povinnosť doplatiť na istinu úveru sumu 179,52 eur (900 eur - 720,48 eur). Z týchto dôvodov súd žalovanú zviazal, aby zaplatila žalobcovi sumu 179,52 eur ako aj úrok z omeškania 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd žalobcovi priznal úrok z omeškania, a to podľa § 517 ods. 2 v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Vo zvyšujúcej časti súd uplatnený nárok žalobcu zamietol (751,41 eur - 179,52 eur = 571,89 eur). O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 Civilného sporového poriadku. Žalobca, ktorý si žalobou uplatňoval právo na zaplatenie sumy 751,41 eur, bol úspešný len v rozsahu 179,52 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná úspešne bránila svoje právo a preto jej okresný súd voči žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 52,20 %. Pomer úspechu žalovanej 76,10 % k neúspechu žalovaného 23,90 % je 52,20 %.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalovaná v podanom odvolaní vzniesla námietku premlčania v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žiada rozsudok okresného súdu zrušiť.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a dôvodov vyplývajúcich z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a tento podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. Odvolací súd konštatuje, že v čase medzi vydaním zrušujúceho uznesenia č. k. 5Co/331/2018-105 zo dňa 21.05.2019, ktorým rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že zmluva neobsahuje tri zákonom predpísané náležitosti, v dôsledku ktorých sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú, a rozhodovaním o odvolaní v tomto odvolacom konaní, vyšiel prelomový judikát, ktorým sa zmenila doterajšia judikatúra v otázke spotrebiteľa. K uvedenému odvolací súd uvádza nasledovné.

5. Odvolací súd uvádza, že otázkou splnenia povinnosti uviesť údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. sa už v minulosti vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach zaoberal a ustálil záver, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov. Po vydaní rozsudku súdneho dvora EÚ z 09. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, nebola a v súčasnosti ani nie je súdna prax v tejto otázke jednotná. Uvedená právna otázka však bola následne riešená aj Najvyšším súdom SR, ktorý v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018 (obdobne tiež uznesenie sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 a 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. apríla 2018) konštatoval, že do „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k/) zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Ďalej Najvyšší súd v citovanom uznesení uviedol: „Vychádzajúc z účelu smernice, právnych záverov vyjadrených v rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k / zák. č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie, dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine,

úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky“. Od 01. mája 2018 sa zároveň legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

6. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd s poukazom na čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého je súd povinný rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ktorou autoritou je nepochybne Najvyšší súd SR, preto konštatuje, že ak okresný súd svoje rozhodnutie založil na tom, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, t.j. vymedzenie, aká ich časť pripadá na istinu, na úroky a na poplatky, s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, vec nesprávne právne posúdil.

7. Odvolací súd však naďalej trvá na svojom názore uvedenom v zrušujúcom uznesení, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 52 % je neprimeraná, je v rozpore s dobrými mravmi, ba priam úžernícka, nakoľko viac ako 4-násobne prevyšuje úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov v čase, keď bola táto zmluva uzatvorená (11.10.2013).

8. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom súd prvej inštancie je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)